

ere i Europa, er den almindelige Sætning den, at man maa ruste sig for at opretholde Freden. Vi saae, at Preussen og Østerrig issor rustede for at opretholde Freden og snart derefter gik imod hinanden, og nylig have vi seet, at Grækenland ogsaa rustet sig for at opretholde Freden. Men naar dette er den almindelige Sætning i Europa, saa er man kommen ind paa en vigtig Vej. Der er jo et nyt System, en ny Sætning, som man antager engang vil gjøre sig gjældende hos de europæiske Folk og bryde frem med større og større Kraft; lader os haabe, at denne Sætning vil komme til at staae saa høit og komme saa substændig til sin Ret, at de europæiske Stater afrunde sig i Henhold til dette politiske System, thi naar dette er steet, tør vi vente, at der vil komme en Slaphed i det Hele, og at man da kan komme bort fra de store Bevillinger. For mig stiller det sig, som om det kun vil blive for en Tid, at man vil holde paa disse store Bevillinger, og at man snart, haaber jeg, vil komme bort derfra. — Spørges der nu, hvorledes man skulde bære sig ad for at faae Bevillingen til Forsvarsvæsenet sat ned, saa komme vi strax til at røre ved den Grundpille, hvorpaa Lovforslaget er bygget, og som er, at alt vaabendygtigt Mandskab skal vaabenvædes og gaae ind i Armeen. Længere kunne vi jo ikke komme, flere end de Vaabendygtige kunne vi jo ikke faae ind i vor Hær. Denne Grundsetning giver ogsaa en overordentlig smuk Fod at bygge paa og afrunder det Hele saa overordentligt fortræffeligt. Efter den er jo Infanteriets Størrelse bestemt, efter den er alle de andre Vaabenarters Størrelse i Forhold til Infanteriet ogsaa bestemt, dette giver os den egentlige Ramme. Naar denne Sætning skal gjøres gjældende, følger deraf, at Stilling og Vilkaarbygning ophøre, og lad mig sige, at der ikke er Meget i dette Lovudkast, jeg har læst med saa stor Fornøielse, som netop dette; thi, hvad enten jeg seer det fra Hærens eller fra Flaadens eller fra Befolkningens Side, forekommer det mig lige godt. Hæren, som jeg ikke kjender saa nøie som Flaaden, har ikke haft Godt af Stillingsvæsenet, og ombord paa Skibene har Stilling altid været en Byld paa dort Væbningsvæsen. Har man fullet søge

efter slet Mandskab, har man først maattet gaae til Stillingsmændene, for at søge det. Betragter jeg Sagen fra Befolkningens Side, er jo ogsaa Stillingsvæsenet der en slem Dm, thi hele Anden i den almindelige Værnepligt er derved forsvunden. Den rige Mand, der har Evne til at stille for sig, kan ikke være bekendt, i alt Fald kun i særlige Tilfælde, at gaae til Hæren. Han sætter en Mand istedet for sig, det bliver for ham kun en Skat, han derved betaler. Mange, som ikke have Raad dertil, maae for den honnorte Ambitions Skyld see at staffe sig en Stillingsmand, men dette er dog en Betragtning, man ikke skal nære hos Befolkningen. Saalænge dette Forhold bestaaer, vil man ikke kunne have Stemningen dertil, at enhver Mand i Landet anseer det for en Ære at tjene i Armeen. Naar det bliver saaledes, at Enhver skal være Militair, hvilke Vilkaar han end har, glatter Alt sig ud af sig selv, og de Ulemper, som for den, der ikke havde Raad til at stille for sig, tidligere kunde være forbundne med at gaae ind i Hæren, ville falde bort. Tidligere kunne man sige til et ungt Menneske, der havde en Ansættelse, naar han blev udstreven: dersom Du gaaer til Hæren eller Flaaden, mister Du din Post, men vil Du stille for Dig, kan Du blive. Dette vil i det borgerlige Liv jo rette sig af sig selv, naar Enhver skal gaae med. Altsaa Ophævelsen af Stilling og Vilkaarbygning hilser jeg med Glæde; men det er ikke det Samme som at udskrive enhver vaabendygtig Mand og indøve ham. Naar enhver vaabendygtig Mand skal indøves, maa Stillingsvæsenet ophøre af sig selv, men Stillingsvæsenet kan godt ophøre, fordi ikke enhver vaabendygtig Mand indøves. Hvis man vilde reducere det Hele, kunde man gaae over til kun at udskrive til Hæren en vis Deel af det vaabendygtige Mandskab. Herved vilde der skee nogen Reduction, skjøndt ikke nogen betydelig, fordi det i sig selv ikke vilde have meget at betyde, om der hvert Aar kom et mindre Antal Rekruter ind; men man maatte ogsaa gaae over til at formindske Cadrenes Antal, og naar vi først komme ind paa denne Vej er der ikke nogen Grændse. Vi kunde da tillige lade alle de andre Vaabenarter gaae ned i samme Forhold. Denne